Pojedini broj stoji 1·— Din

„KARLOVAČKI GLASNIK“ IZLAZI SVAKOGA PETKA, A CIJENA MU JE 52— Din NA GODINU.
UREDNIŠTVO I UPRAVA NALAZI SE U TISKARI M. FOGINA, KARLOVAC

KARLOVAČKI GLASNIK

IZDAVAČ VLASNIK I ODGOVORNI UREDNIK: DRAGUTIN D FOGINA, ULICA GRGURA NINSKOG br 5
TISAK M. FOGINE GRGURA NINSKOG ULICA 5 GDJE SE PRIMAJU RUKOPISI I OGLASI

Broj 12 KARLOVAC, dne 22. prosinca 1937. Godina VI.

„...A na zemlji mir...“

Božićna meditacija.

Gotovo sve paradoksnije, iz godine u godinu, rezoniraju na zemlji ove zaista nadzemne riječi davno otpjevana božanskog korala po starobiblijskim andjeoskim zborovima ponad Betlehemske potleušice. Od Božića do Božića sve slabije se razliježu akordi ove svemirske utješne simfonije i po kršćanskim patriarhalnim domovima, nekmoli onima naskroz liberalno - mondeno nastrojenim.

Da, ove misli inaugurirane o pravom miru, zasnovanom na ljubavi i čovještvu, koje nam htjede Nebo dati još unatrag dvadeset vjekova, omalovažiše, šta više sasvim odbaciše s indignacijom ljudi, koji ponekad držahu, da će *svojom filozofijom, pa tehnikom danas ili, još gore, krutom silom* ubitačne i strašne metalno-kemičke industrije podati svijetu mir. Ovi materijski velikani, ali duhom pigmeici, se prevariše, jer uza sva tehnička pronašašća ne uspješe svijetu pružiti ni približni surogatak onome nutarnjem duševnom miru što ga posjeduju i primitivniji ljudi, ali zdrave pameti i dobra srca. Čovjek hladne tehnike, živinskog sebičnog materializma ne može dati mira drugome, a ni sebi, jer kruta materija ne daje, šta više, i ne zna za manifestacije skrivene u dubini ljudske duše, koje današnji masivni materializam više i nemože upoznati.

Jedinu vrstu mira, koju još donekle može današnja do zuba naoružana tehnička kultura da pruži, jest onaj tek prividni javni mir, koji se izmedju država podržava danas tako vidno — na sramotu razvikane hipelkulture — na smrtonosnim vršcima bajuneta. No i ta će »lajdenska boca« — vrlo jadno i nehumano preservativno sredstvo za podržavanje tog labavog mira — uskoro da prsne . . . A što se ta »boca« varavog i lako eksplozivnog mirovanja medju narodima i državama dulje nabija, biti će i detonacija a po njoj i eksplozija veća, strašnija . . .

Sa stvaranjem mirovnih načela u javnome životu — o miru privatnog života ne ćemo ni da govorimo, jer je tu laičko rezonovanje još daleko nemoćnije nego li u rješavanju javnoga mira — izjaloviše se svi bezbrojni sistemi solucija od najstarijih vremena do današnjice. — I oni idealistički nazori kao i materialističke doktrine filozofa, pedagoga, sociologa, biologa, političara, diplomata . . . kao i današnjih mirotvoraca kod prijatnih kadifnih fotelja iza kojih zjape, za svaku eventualnu slučajnost, fino maskirani arsenali čovjeko - ubilačkih, još neslućenih bojnih naprava.

I što se više naglašava ono tako već sterilno i upravo dosadno izvikivanje krilatice o miru na mnogostranim posjetima i konferencama diplomatskim, paktovima, to se većma danas, gradjani, u vijeku najvećeg ispona kulture (ali nažalost samo materijalne tehničke) produciraju ubojite naprave; moraju se svakim časom primjenjivati kojoj državi, koja pokaže kakvi nezasitni apetit ekspanzije ili, dapače, opravdani nacionalni zahtjev nekve sankcije, nekve kapitulacije, u tehničkim izrazima, koji proširiše danas dapače svoje primarno terminološko značenje. A ipak eno Istok se zarumenio — ne, braćo, svojim naravnim rumenilom svoga velikog sunca — već ljudskom krvlju.

Zapad opet trabunja u bezizlaznim mirovnim, zakulisnim nadmudrivanjima na uštrb manjih i slabijih. Ali ipak i jedna zapadna država usprkos stereotipnih posvršavanja mirovnih pregovora trabunja u bezizlaznom krvavom labirintu, jer nekome to ide u račun.

Da, Zapad već duhovno zamire, što svi misleni ljudi lako mogu da konstatiraju i mimo kobnih slutnja nedavno preminulog vidovitog njemačkog naučnjaka Spenglera, iako u domovini njegovoj nepriznatog filozofa. Reć bi da se zapadna polutka zemlje uspela do kulminacije na svim područjima uma i materije, pa će da nastane neke vrste zlatno doba rimskog pjesnika Ovidija. Ovako bi trebalo i da slijedi prema svim zakonima ispravnog mišljenja. — I zaista, nastupljuje to zlatno doba iživljavanja, ali samo za situirane privilegovane kaste, dok oni drugi slabije podkoženi hramlju za ovima, pa se i oni nastoje okoristiti velikim tekovinama materijalno - tehničke kulture, koje podjednako iskorišćuju i u najozbiljnije životne svrhe kao i u prekomjerna i nezdrava uživanja.

Danas svi hoće »gospodski« se provoditi što je danas sinonimno sa: lagodno živjeti, pa i na tudjoj kičmi se penjući, ali što manje raditi ili ništa. E, vidjela bome »žaba vola i konja« pa se i ona počela naduvavati čak i potlivati u visoke sićušne petice, ogrtati u skupe svilene tkanine, izobličavati svoju ljudsku prirodu, zabavljati se više nego li joj može podnijeti kesa i organizam i . . . mora „žaba« da prsne. — I eto mjesto da se gradjanski krepki i zdravi slojevi tehničkom kulturom koriste vjekovima, oni će možda već i u skoroj generaciji degenerirati a i totalno propasti, još više uslijed slaba ili gotovo nikakva podmladjivanja ljudske vrste pa i uslijed eventualnih ratnih nedaća. — Nastupio je već period moralnoidejne dekadanse što je dosad vrijedio kao očiti predznak pada jakih svjetskih imperija i s velikim i zamašnim kulturama od kojih i mi još danas živimo. A kako i Istok već biva hvatan štipaljkama u isti mah gordog i slatkog polipa Zapadnih materialističnih doktrina: nerada, sladostrašća, iživljavanja, kapitalističkih i socialističkih — ali onih dakako nezdravih ideja — zloduhi ali ipak vidoviti jaki umovi gledaju sa strahom u budućnost ne samo Evrope već i čitavoga Svijeta; oni se usudjuju još i više od Spenglerova — »der Untergang des Abendlandes« — ustvrditi, pače i propast čitavog ljudstva i prije eventualnih kozmičkih i elementarnih katastrofa.

Ko mirno i misleno posmatra živovanje današnjeg Čovjeka ne će se zaista ništa čuditi ovoj posljednjoj, iako na oko radikaliziranoj generalizaciji Špenglerovih teza. Jest, ovo zapažaju ozbiljni misleni ljudi, i to baš zato jer misle i jer se digoše iznad sviju materialnosti. Dok se oni drugi — a to su gotovo svi ostali ljudi, jer mislenih i voljnih da izbavljaju palo čovječanstvo ima dakako vrlo malo! — kao i obično u danima kulturnih propadanja nikad puno ne brinu za budućnost, prema onoj: dok ide, ide . . . — Za duhovne slabiće, izmoždene kupidom i bakusom, ne postoji uopće svijet ideja i problema. Današnji standarizovani modni čovjek poput životinja živi samo za časovitu bol i časovitu radost; apetit, haljina, smijeh, ljubomor, linija, moda, imutak, tjelesne naslade svakojake . . . Ne prelaze današnji »lutkani životi« baš stoičkim mirom preko svojih nedaća ali ipak pokazuju namazano, iscereno i nakaženo lice; podržavaju ih samo »injekcije« eventualnih skorašnjih zabava u bakanalijama s kurtizanama . . . Današnji modni svijet više se ne zadovoljava ni sa starom »eudajmonijom«: blaženstvom na zemlji, već s hedonijom; s opakošću, zloćom; sa odurnim sadističkim, perverznim nasladamačega su posljedica eksperimentalni, očevidni slučajevi sve češćih ispada raznih Landrija, koji svoje ekscese izvode u javnosti; A koliko, Bog zna, takvih manjih Landrija skriva naš intimni privatni život ?!?

Naoružavanju, lascivnosti, rastrošnosti pa duhovnoj dekadansi, pridružuje se ponajveća rana sadašnjice i socijalno nerazmjerno ophodjenje medju kastama. I dok neki »privilegovaniji« slojevi zatomljuju strah pred smrću i ovaj veoma kratki život nastoje zasladiti, prema devizi »ta jednom se samo živi na svijetu, iživimo se«, bez obzira na one, koji u isto doba umiru od gladi što im ta »privilegovana braća« odviše konsumiraju na hrani šireći svoje mješine. Ili, šta više: nezasitni koncerni metalno-ugljeno-petrolejsko-žitni i ostali sinovi bescůtnog kapitalizma očigledno i bez kazne krše javni moral — koga dakako nema u materialistički orijentiranih ni visokih ni onih niskih — i griješe do neba vapećim grijehom što nište pred umirućim ustima milijunskih bjednika bajoslovne zalihe životnih namirnica . . . . Nije baš neophodno nužno čitati potresne beletrističke opise vidjenih starijih i današnjih socialnih autora: »Na ljudskoj klaonici« — Lov na ljude — Gladan sam — Berači pamuka«. Ili danje stanje današnjih »galiota« tako živo opisanih u Sinkleru, Londonu, Travenu . . . . možemo doživjeti dnevice kad pred vas stupi mladji još čovjek, željan rada, poderan, ispijen s tihim izljevom uništena života: — gladan sam . . . Nije li to bruka za današnji vijek tehničke kulture, koja bi mogla, da nije zabacila svoju partnericu, nevidnu kulturu duha, da zaista obezbijedi svijet. Današnja silna tehnika na ogromnim poljanama prirode, kadra je da hrani i odijeva sve ljude. Ali da, neko treba za zaslužuje horendne svote, pa je valjda bolje — i moralnije i humanije prema

zasadama mondenog morala, življenje bez skrupula! ?! da se proizvodi uništavaju; budjelari samo nek se pune, a bespravni stvorovi, koji to sve podržavaju, neka ginu, Ta ovi i nisu ljudi za njih! Ne sliči li ovo onome razdoblju Rima pred padom?...

Sve se ove ljudske pojave mogu da dogadjaju u krizi duha u dekadansi etičko duhovna života, prema principima lajičkog mondeno-autonomnog morala, gdje solucije svaki pojedinac sebi konstruira po svome ukusu, i samo da odgovaraju načelima bezduhovnog materializma. — Slike ovih vojsaka gladnih beskućnika mogle bi kulturne zemlje da izlažu na ogromnim izložbama, a ne samo da se briljira sa produktima tehnike, koju baš ovi postrani i neznani junaci iznosena svojim izmorenim organizmima?

Ne nagovještaju li ovakove pojave nešto, što se ne će više zvati napretkom ni nazatkom, već — debaklom? A ni institucije, koje su najviše zvane da vode, preporadjaju, dižu, odgajaju, otkazaše, jer su i ove zadojene lako prihvatljivim doktrinama jedinog filozofskog sistema, ako tako možemo nazvati materializam. Megafoni kulture — kazalište, presa, kino, radio — djeluju u 90% po volji kapitalističkog materializma, ali i po voljici neodgojenih posjetilaca, čiji smisli života siromašne sadržine traže laku scenu, pa ma i pod cijenu gubitka i zadnje moralne iskrice: i intelektualac kao i najzadnja kevica pušta se razonodjivati od intelektualno — i moralno sićušnih filmskih lutkica. Filmski starovi tako zaludiše svoju publiku, da ih ova triumfalno dočekuje, dok velikane duha niko i ne gleda. Takmičenja puti: golotinje i noge, u svakome izdanju su na dnevnome redu, ali takmičenja duha u izboru ljepote govora, uma, kreposti, poštenja — jačine karaktera nikad se ne upriličuju. Da, i izbor lijepa djeteta je poznat, ali pametnog i odgojenog ne! — Gdje su ona natjecanja starih Grka u onoj divnoj kalokagathiji gdje se natjecala ljepota i razvitost tijela s plemenitim manifestacijama profinjenog duha? Lijepo tijelo s lijepim duhom trebalo bi birati za filmske dive i za misse kad bi se išlo za poboljšicom ljudstva. Ovako oduhovljeno, oplemenjeno tijelo trebalo bi postati uzorom, a ne ono puti poput alabastera, a iznutra prljave izmoždene duše. — Ali, ali sve je zaglibilo duboko, duboko i klizi svojoj propasti. Materija će ubiti duh, ovaj ne će više moći stvarati, gospodariti i eto kraja ponosnoj »hiperkulturi«. A otkuda spasenje ovoj duhovnoj nevolji? — Prije su bile uprte nade ozdravljenja selu, a i danas se razvija pokret, koji se okreće selu i gleda u njegovoj zdravoj prirodjenoj moralnosti i etici čiste seljačke duše naći lijeka strmoglavici svjetske utopije. Ali, nažalost, i sela uopće počeše imitirati gradove u zlu: u luksusu, razvratu, u životnoj komociji, pa nastupaju komplikacije — sudari i s tim pokupajem... »Istok« koji je dosada uvijek znao izmoždenoj Evropi poslati proroke, nove ideje ... i on je otkazao, i njemu treba slati »svjetla«, pa je već izgubio onaj svoj epiteton — Ex oriente lux — jer ni sunce već onako sjajno ko prije s Istoka ne izlazi.

Šta da se čini? — Za volju bar naših »najmanjih« ne može nitko koji iole nešto osjeća da pusti uzde razvratu i da padnemo u ponor života. Put ozdravljenju mogle bi dati možda one na početku citirane biblijske riječi »Mir ljudima na zemlji dobre volje!« Tajnu zamašitosti i dubljine ovih priprostih biblijskih riječi tumačiti će i ovoga Božića religijski službenici. Ali svaki primitivni čovjek, a bistri poštenjak, svojim zadovoljnim: mirnim i sredjenim životom razjasnit će nam najbolje smisao »dobre volje« i kako se dolazi po istoj do unutrašnjeg ličnog mira, a i onoga u porodici, komunalnoj, državnoj i sveljudskoj politici. — Ne proističe ta prava traj a »dobra volja« u bakanalsko erotsko gurmanskom veselom razonodjivanju, već baš u strpljivosti, nadvladavanju, odricanju i zadovoljstvu s malim što »modni svijet« ne će da zna.

Dobra volja se očituje kod ljudi, koji drugome čovjeku ne zavide, koji se ne nadimlju, koji žive prema svome položaju, ne će na tudji račun da se provode, koji bez izgleda u naplatu i hvalu pritiču nevoljnome u pomoć — koji gledaju u čovjeku brata, pa ma koje narodnosti i vjere bio; koji podloženoga ne izrabljuju; koji ljube čovjeka radi čovječnosti koju u sebi probudiše i umom i srcem.... Ovi ljudi dobre volje su tihi inače — ali nisu zato tutleki, jer ovi i te kako znadu ustati na branik pravde i Istine, pripravni i svoj položaj žrtvovati da posramljuju one tobožnje „jake" proračunate vikače i dobro situirane možda, koji svakoj nepodopštini daju svoj placet radi očuvanja niskih sebičnih nezasitnosti, udobnosti. Ovo su ličnosti „ispravne dobre volje" a ne pozersko frazerske vanjske „nasmijanosti" namještenih gesta i obraza iscerena. Oni sve u borbi života, koju dapače i traže, nalaze zadovoljstvo. Akordi simfonije andjeoske dobre volje, baš zato jer su priprosta filozofskog načela vrijede u sve vjekove. I mogli bi lako zabaciti sve teške sisteme filozofsko-socijalne i poprimiti nauku ovih božićnih misli i eto mira posvuda.

Ovaj tako željkovani Pax aeterna — ili neke vrste Treuga Dei, kad će čovjek čovjeku opet da bude čovjek a ne vuk, ili obični bespravni stvor, mogao bi lako nastupiti umjesto neminovnog rasula, kad bi ljudi postali dobre volje, koju donosi onaj zaista čisti naravni život. Ali nažalost, čovječanstvo se naprotiv sve više udaljuje od sveopćeg javnog mira baš zato, je se udaljuje i od svoga privatnog. Nemiran čovjek, nikad zadovoljan, ne može prostirati oko sebe plodove mira, pa ma kakvu kulturu tehničku posjedovao; duh može stavljati u pogon strojeve, ali strojevi duha ne mogu da pokreću. Razbiše se sve mirovne vizije modernih pacifista, kad svi zvani i nezvani — ali zadojeni idejama bezduhovnim, tehničko materialističkim — počeše izbacivati krilatice o miru privatnom i javnom Lagodno izživljavanje ne donosi trajni lični mir, a bome ni naoružavanje ne će očuvati buduće generacije od mologha strašnog rata, koji će kada tada nastupiti . .

Materialisti bi morali znati, da mir sveopći potiče iz mirnih duša, a oni, koji duše ne posjeduju ne mogu dati ni mira — Nemiran pčelar, nemiran učitelj uznemiriti će još više pčele i djecu.

Dolazi Božić, nosi ga već nekoliko dana osvježujući miris vječno zelenih omorika. Božić, spomendan, — onima samo, koji su dobre volje i u vječnoj nadi — o vječnome miru prave čovječnosti. A koliko je danas takih altruista, nesebičnih sveljudi? — Bar na Badnju noć zaronimo duboko u stanje današnjeg ljudstva, stvorimo si plemenit smisao života i životni nazor. Meditirajmo i molimo ne jezikom već umom, srcem i voljom, pa ćemo postići Boga — Mir...

A kraj debelih naslaga svakih djakonija za ovih Blagih dana sjetimo se za čas onih koji viču: Gladni smo...

Sretan Božić! Vukmirovsky.

Redovita javna sjednica gradskog vijeća grada Karlovca

održana dne 7. prosinca 1937.

Dne 7. prosinca 1937. poslije podne održana je u velikoj dvorani gradske vijećnice redovita javna sjednica gradskog vijeća grada Karlovca, pod predsjedanjem pretsjednika gradske općine g. Dra. Ivana Graho. Sjednica je započela u 4 sata poslije podne.

Perovodjom je bio Nikšić Mato, šef odelenja uprave grad. daća.

Od gg. gradskih vijećnika sjednici su prisustvovali:

1. Abramović Ilija
2. Duić Vid
3. Filipac Milan
4. Furač Tomaš Miko
5. Gašparović Josip
6. Goršić Janko
7. Graho Janko
8. Horvatić Josip
9. Kladušić Andrija
10 Kosen Stanko
11. Kovačić Slavo
12. Kmetić Antun
13. Lukačić Stjepan
14. Majder Aleksander
15. Maroevic Vinko
16. Poturica Andrija
17. Radeka Nikola
18. Dr. Rendulić Stanko
19. Seljan Janko
20. Šašek Zorko
21. Tomica Tomislav
22. Volarić Juro
23. Vorkapić Andrija
24 Vučković Dragutin.

Od sjednice su ispričano odsutni gg.:

1. Pavlović Eugen, potpretsjednik grad. općine.
2. Herlinger Miroslav
3. Kos Franjo
4. Pavletić Stjepan

Od strane gradskog poglavarstva prisustvovali su gg.:

1. Kreser Aleksander, gradski senator
2. Laufer Ivan, grad. senator
3. Triplat Tomo, grad. veterinar
4. Dr. Hruby Julio, grad. fizik.
5. Ing. Žugčić Franjo, gradski inžinir.
6. Rukavina Ivan, grad. računarski savjetnik.

Predsjedatelj gosp. Dr. Graho Ivan ustanovljuje, da su na ovu sjednicu sva gg. grad. vijećnici pravodobno i pravovaljano pozvani, te da ih je dovoljan broj prisutan, stoga proglašuje sjednicu otvorenom.

Zatim najavljuje, da će na kraju dnevnog reda ove sjednice iznijeti na pretres neke predmete, koji su hitne naravi i odredjuje prelaz na dnevni red:

Toč. 1. Verifikacija zapisnika javne sjednice grad vijeća od 28 X. 1937.

Zapisnik je jednoglasno odobren po grad. vijeću i verificiran po gg. grad. vijećnicima Kovačić Slavi i Maroević Vinku.

Toč. 2 Priopćenje i odobrenje zaključaka sjednice samoupravnog odbora grad vijeća od 30. studenoga 1937.

Gradsko vijeće usvaja jednoglasno saopćene mu zaključke uz ove ispravke;

a) da se u toč. 1. istog zapisnika kod prigovora grad. vijećnika g. Majder Aleksandra povišenju kongrue dubovačkom župniku, brišu riječi: »u vrijeme kad se gradskim namještenicima snizavaju beriva« i uvrste riječi: »kada vlada sveopća bijeda na sve strane«.

b) da se u toč. 4 istog zapisnika iza tek. broja 22 uvrsti: tek. Toč. 23, da se Miljenović Veljku stud. prava I. god. odobri jednokratna stipendijalna pripomoć od 300·— Din.

c) da se u toč. 25 istog zapisnika iza riječi: »u sporazumu sa Dr. Hruby Julijem, grad. fizikom« — brišu riječi: »izmedju namještenika gradske općine«.

Toč. 3. Prije prelaza na dalju raspravu dnevnog reda ove sjednice, moli riječ grad. vijećnik g. Maroević Vinko, koji po odobrenju pretsjednika gradske općine — daje slijedeću svoju izjavu:

Gospodo gradski vijećnici, činovnici i poštovano gradjanstvo!

Moje je mišljenje, da nije svejedno, koliko za moju malenkost, toliko za cjelokupno ovo gradsko vijeće, kako se ocjenjuje medju gradjanstvom grada Karlovca, cjelokupan rad današnjeg gradskog vijeća.

Opažam, da gradjanstvo grada Karlovca, jako slabo ili nikako ne prisustvuje našim javnim sjednicama. Ono čeka na izvještaj dnevne štampe. Ta štampa piše pako onako, kako misli da je za nju bolje i korisnije, t. j. njoj su prije svega njezini vlastiti interesi, a to je, da se što više novina proda. Toga radi smo doživjeli, baš uzrokom te štampe, više puta neugodnosti u društvu, a i pojedinačno, jer je publika uzela neke njezine nabačene šale kao ozbiljnu stvar.

Ja ću Vam ovdje citirati samo jedan stih: »Ala smo se sastali klimavci!«

Svrha javnih sjednica je ta, da se omogući cjelokupnom gradjanstvu, da prati rad ovoga vijeća. Gradjanstvo malo dolazi da sluša, jer nekoji kažu, da se ništa ne raspravlja, već da se svi predlozi odobravaju bez prigovora. Čitavo gradjanstvo i nezna, da je sve ovo šta se iznosi i odobrava u javnim sjednicama, bilo već pretreseno i raspravljeno u sjednicama pojedinih odbora, te da je u tim sjednicama svaka tačka bila preispitana i temeljito raspravljena, i da je tako donešen zaključak, da se prihvati samo ono, što je potrebno, korisno i dobro za grad Karlovac i njegovo gradjanstvo.

Zato smo mi na javnim sjednicama redovito »Klimavci«, jer svi predlozi, koji se raspravljaju, uvijek su samo pošteni, mudri i korisni za grad Karlovac i njegovo gradjanstvo. Kada bi, Bože sačuvaj, došlo do toga, da bi se iznijeli i predlozi, koji bi bili štetni za grad i gradjanstvo, onda bi se mi, tako zvani »Klimavci«, pretvorili u borce i to odlučne borce.

Takovih predloga nema i uopće ih neće biti dok je ovog gradskog vijeća, kojemu je na čelu naš dični, pošteni i mudri načelnik g. Dr. Ivan Graho. (Ove riječi popraćene su sa »Živio!«).

Svrha ovih mojih nekoliko riječi jest, da izazovem one, koji nisu zadovoljni sa radom ovoga gradskoga vijeća. Neka istupe otvoreno i neka kažu, šta je ovo gradsko vijeće do sada sagriješilo na štetu grada Karlovca i njegovog gradjanstva.

Ako samo tri neporočna, trijezna i nepristrana gradjana potpišu, da nisu zadovoljni sa radom ovog gradskog vijeća, ja ću se odmah zahvaliti na časti gradskog vijećnika.

Medju gradjanstvom se mnogo zakulisno rovari i muti se voda, da u mutnome mogu loviti oni, kojima su u prvom redu njihovi osobni interesi, a tek na drugom redu dobrobit grada i njegovog gradjanstva.

Neka nepristrano gradjanstvo sudi nama i njima t. j. onima, koji bi htjeli osporiti dobar i koristan rad današnjeg gradskog vijeća.

U Karlovcu, 7. XII. 1937.

Vinko Maroević v.r.
grad. vijećnik.

Gradsko vijeće saslušalo je i uz odobravanje govorniku, jednoglasno usvojilo gornju izjavu time, da se ista ima uvrstiti u zapisnik ove javne sjednice,

Toč. 4. Pretsjednik grad. općine g. Dr. Graho Ivan izvješćuje da je na osnovu pravilno raspisanog natječaja u smislu zaključka grad. vijeća od 27. IX 1937. stiglo grad. poglavarstvu za popunjenje jednog mjesta gradskog inžinira, samo jedna molba i to Ing. Milana Zeca, grad. kontraktualnog inžinira.

Pretsjedatelj u svrhu izbora grad. činovnika na ovoj sjednici od svoje strane imenuje u kandidacioni odbor gg. grad. vijećnike 1) Dra. Rendulić Stanka, 2) Radeka Nikolu, 3) Selian Janka i poziva gradsko vijeće, da od svoje strane imenuje trojicu grad. vijećnika u kandidacioni odbor.

Na predlog grad. vijećnika g. Duića Vida, javna sjednica grad. vijeća izabire u kandidacioni odbor gg. grad. vijećnike: 1) Majder Aleksandra, 2) Tomicu Tomislava i 3) Vučković Dragutina.

Pretsjedatelj zatim prekida sjednicu na 10 časaka, a kandidacioni odbor povlači se u sobu pretsjednika grad. općine na vijećanje i donošenje trojnog predloga sjednici grad. vijeća.

Po svršetku rada kandidacionog odbora o čemu je sastavljen zvanični zapisnik, pretsjedatelj odredjuje nastavak sjednice i saopćuje grad. vijeću predlog kandidacionog odbora, koji predlaže na izbor jedinog kandidata i to grad. kontraktualnog inžinira Zec Milana.

Pretsjedatelj odredjuje za skrutatore grad. vijećnike gg. Goršić Josipa i Duić Vida, te se pristupa tajnom pismenom glasovanju.

Skrutatori primaju predate im glasovnice i predaju ih pretsjedatelju, gdje se prebroje, a zatim pretsjedatelj proglašuje sjednici rezultat provedenog glasovanja, da je u svemu glasovalo 24 grad. vijećnika, te da je od toga broja za kandidata g. Ing. Milana Zeca palo svih 24 glasova.

Pretsjedatelj prema tomu rezultatu proglašuje g. Ing. Milana Zeca izabranim za grad. inžinira.

Pretsjedatelj g. Dr Graho Ivan predlaže grad. vijeću na prihvat, da g. Ing. Milanu Zecu prizna u službu i mirovinu vrijeme, što ga je do danas proveo u službi ovograd. općine time, da mu se nova beriva imaju staviti u tečaj sa danom 1. travnja 1938. po proračunu za god. 1938./39

Grad. vijeće prihvaća ovaj predlog jednoglasno.

Toč 5. Pretsjedatelj g. Dr. Ivan Graho izvješćuje, da je na osnovu pravilno raspisanog natječaja u smislu zaključka grad. vijeća od 27. IX. 1937. stigla grad. poglavarstvu za popunjenje jednog mjesta grad. gradjevnog činovnika samo jedna molba i to: Josipa Matasića, grad. kontraktualnog tehničkog službenika.

Pretsjedatelj saopćuje predlog kandidacionog odbora, koji je o svojem radu sastavio zvanični zapisnik, te po njem predlaže na izbor jednog kandidata i to grad. kontraktualnog tehničkog službenika Josipa Matasića.

Pretsjedatelj poziva grad. vijeće, da pristupi izboru sa tajnim pismenim glasovanjem.

Skrutatori grad. vijećnici gg. Duić Vid i Goršić Josip. primaju predane im glasovnice i predaju ih pretsjedatelju, gdje se predane glasovnice prebrojavaju, a zatim pretsjedatelj proglašuje javnoj sjednici rezultat provedenog glasovanja, da je u svemu glasalo 24 gradska vijećnika, a od toga je broja palo za kandidata Josipa Matasića, grad. tehničkog službenika svih 24 glasa.

Pretsjedatelj prema tomu rezultatu proglašuje g. Josipa Matasića izabranim za grad. gradjevnog činovnika.

Pretsjedatelj g. Dr. Graho Ivan istodobno predlaže grad. vijeću na prihvat, da se g. Josipu Matasicu prizna u službu i mirovinu vrijeme, što ga je do danas efektivno proveo u službi ovograd. općine time, da mu se nova beriva imaju staviti u tečaj sa danom 1. IV. 1938. po proračunu za god. 1938./39.

Grad. vijeće općine grada Karlovca prihvaća ovaj predlog jednoglasno. (Nastavit će se)

Domaće vijesti.

Sretan Božić!

svim svojim cijenj. pretplatnicima, dopisnicima i čitateljima želi uredništvo i uprava „Karlovačkog Glasnika".

Vjenčanje.

U nedjelju dne 19. prosinca o. g. vjenčala se gdjica **Neda Nikšić,** kćerka g. Josipa Nikšića, ravnatelja Učiteljske škole, sa g. **Tonkom Doležalom,** inž. poručnikom, sinom g. Bogomira Doležala, gradskog senatora u Splitu. Vjenčanje je izvršio g. Dr. Gothard Goričanac, gvardijan župe sv. Trojice u Karlovcu. Simpatičnim mladencima kao i njihovim roditeljima naše najsrdačnije čestitke!

Proslava Božićnjeg drvca u Karlovcu.

Kao svake tako i ove godine održana je u nedjelju 19. o. mj. u Zorin-domu proslava božićnjeg drvca koju priredjuju karlovačke osnovne škole sa dobrotvornim društvom „Sv. Vjekoslava". Na proslavi je prikazan dječji igrokaz sa glazbom i pjevanjem. Igrokaz, koji sadržaje u sebi mnogo ljubavi i humanosti, koja u ovim danima osobito dobro dolazi, napisao je g. Stjepan Šantić a uglazbio g. Franjo Lasić. — Glumilo se dobro, pa su se istakli osim gg. Santića (lugar) i Stošića (učitelj), u ostalim ulogama djeca: Slavo Mihalić, Stanko Lasić, Slavko Goldstein, Samardžija (glasovirač), Stezić (violinista), solista Ruman, Kajfež, Prepolec i ostali. — Proslov prije predstave izrekao je učenik Cvitanović, a poslije predstave završila je proslava grupom „andjela" i „pohodnika" oko jaslica te otpjevanjem nekoliko božićnih pjesmica.

Knjižnica za posudjivanje knjiga knjižare M. Fogina

koja sadržaje nekoliko hiljada primjeraka zabavnog i poučnog sadržaja, pruža svakome priliku, iko si u ovo teško doba ne može sam da nabavlja knjige, da uz neznatnu cijenu pozajmi u njoj knjige za čitanje u svako vrijeme.

Koncerat s igrokazom zanatsko-trgovačke škole u Karlovcu.

Kako se javlja, učenici zanatsko-trgovačke (šegrtske) škole u Karlovcu pripremaju se, da koncem mjeseca veljače 1938. prirede opet jedan svoj javni nastup i to koncerat s igrokazom. Mješoviti pjevački zbor, pod ravnanjem g. Franje Lasića, pjevati će skladbe Žganca, Lhotke, Mokranjca i drugih, dok će diletanti nastupiti izvedbom igrokaza iz šegrtskog života „Šegrt Gedjo“, što ga je napisao g. Stjepan Santić.

Mali džepni vozni red

na državnoj željeznici za zimsko vrijeme, koji redovno izdaje knjigotiskara, knjižara i knjigovežnica M. Fogine, može se dobiti u knjižari M. Fogine uz cijenu od 1·— dinara.

Novi proračun grada Karlovca.

Dne 20. o. mj. održana je gremijalna sjednica gradskog poglavarstva, na kojoj su sudjelovali svi šefovi pojedinih odjelenja gradskog poglavarstva i gradskih ustanova, a predsjedao joj je pretsjednik gradske općine g. Dr. Graho Ivan. Na sjednici je raspravljeno opširno o predlozima nacrta novog proračuna za pojedine gradske odsjeke. Jednoglasno je istaknuto mišljenje, da se u nikojem slučaju ne povisuje ni jedna vrst gradskih daća, a niti da se uvadjaju novi tereti na gradjanstvo, nego da se kao i ove godine imade nastaviti korisnim radovima u gradu iz redovitih sredstava. Na temelju podataka sakupljenih i raspravljenih na ovoj sjednici izradjuje sada gradsko poglavarstvo proračun, koji će ovih dana biti sastavljen i izložen na javni uvid gradjanstvu.

Koliko imade nepismenih u Karlovcu.

Prema popisu, koji je ovih dana obavio u unutrašnjem dijelu našega grada Hrvatski akademski klub, ustanovljeno je, da imade svega 250 nepismenih, i to 200 žena i 50 muškaraca. Po dobi ih je najviše od 20 do 30 godina. Akcioni odbor za pobijanje nepismenosti preko svojih članova, koji su obavljali popis, pozvao je sve nepismene na polazak tečaja, pa se je do sada prijavilo 75 osoba. Tako će se i u gradu jednako kao i na selu pobijati nepismenost.

Prijave za penzionere

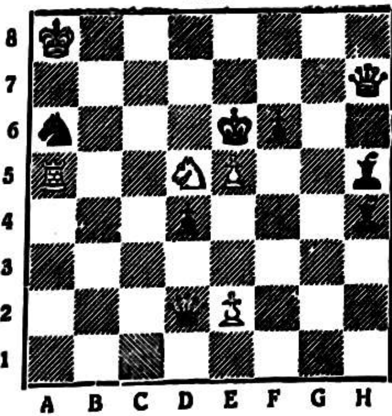
mogu se dobiti u knjižari M. Fogine.

:: ŠAH ::

Iz knjige »150 izbranih problema« od Izidora Grosa:

Zadaća br. 6

Crni

Bijeli

Bijeli vuče i matira u 2 poteza

Riješenje zadaće br. 5 = Tc3—d3